

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Epist. 16.
Pro liberatione
nobilis mulie-

& liberatione
Archiepiscopi
Salernitan.

bus non solum septies, sed & septuages septies indulgeret, audivit, & magis gaudium esse noverimus angelis Dei super conversione peccatoris unius, quam supra nonaginta novem justos, qui non indigent penitentia, Evangelio protestante, eos qui à se anathematis jugum excutere cupiunt, ut ad ecclesiasticae redeant unitatem, ex pastoralis officij, ad quod vocati sumus, debito recipere benigne tenemur, & receptos misericordiae gremio confovere. Intelleximus siquidem tam per te frater Episcope, quam per alios, quorum relationibus fidem non modicam adhibemus, quod nobilis vir Philippus Dux Sueviae, qui propter invasionem ac detentionem patrimonij beati Petri & nostri excommunicationis fuerat vinculo innodatus, Ecclesiae reconciliari desiderat & restitui ad ecclesiastica sacramenta, ac super his, pro quibus notatus fuerat, satisfactiōnem omnimodam exhibere. Licet autem superioris sententiam minor relaxare non possit, & propter hoc Dux ipse ad sedem esse apostolicam destinandus, ut ab ea quae ipsum vinculis excommunicationis involvit absolutionis beneficium obtineret; sperantes tamen quod per ipsius studium venerabilis frater noster Salernitanus Archiepiscopus de longeva detentionis ergastulo libetur, laborem itineris ipsi sub ea conditione duximus remittendum, si nostram super hoc, sicut bona memoriae Celestino Papae prædecessori nostro per te frater Episcope obtulit, impleverit voluntatem. Ideoque discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus eodem Archiepiscopo libertati pristinæ restituto, & recepto à Duce juxta formam Ecclesiae juramento quod super omnibus, pro quibus ab Ecclesiae fuit communione amotus, mandatis apostolicis, omni dolo & excusatione postpositis, debeat obediere, munus absolutionis ipsi auctoritate freti apostolica impendatis. Quod si forsitan eundem Archiepiscopum vel non potuerit vel noluerit absolvere, seu etiam forte distulerit, ad Ecclesiam Romanam accedat, à nobis juxta Ecclesiae confuetudinem absolvendus.

EIS DEM.

Intra cetera quæ Domini in nobis mirabiliter & misericorditer opera-

tur, magna reputandum est miseratio-
nis indicium, cum eis paenam accelerat
temporalem, quibus ultio debebatur
æterna, sicut in regno Siciliae diebus no-
stris intelligimus accidisse. Cum enim
Siciliae populus & ceteri de eodem re-
gno effeminati, ocio & pace nimia
dissoluti, de suis divitiis gloriantes, fere
in voluptatibus corporis lascivius exer-
cerent, ascendit in altum fœtor eorum,
& traditi sunt ob multitudinem pecca-
torum suorum in manibus persequen-
tium. Visque adeo autem in eos, quod
dolentes dicimus, furor exarsit hostilis,
ut quidam eorum turpi morte damnati,
in tribulatione cordis & corporis ani-
mas exhalarent, quidam membrorum
mutilatione deformes fierent abjectio
plebis, & ludibriū populorum; majo-
res verò ipsorum compedibus, & nobi-
les manicis ferreis alligati, captivi & exu-
les in Teutonia macerentur; reliquis he-
reditates suas in extraneis transferri vi-
dentibus, & domos suas subjici alienis.
Verum ne compassionis nostræ sola-
tium, qui patientibus ex suscep-
tione administrationis debito compati volumus &
tenemur, penitus subtrahatur, quibus
ipse Dominus iam videtur ex parte pla-
catus, venerabilibus fratribus nostris
universis Archiepiscopis, & dilectis fi-
liis Nobilibus viris Marchionibus, Du-
cibus, Baronibus, & aliis Alemanniæ
principibus dedimus in mandatis ut dile-
ctam in Christo filiam nostram nobilem
mulierem Sibiliam, filium ac filias ejus,
& ceteros de regno Siciliae, qui in Teu-
tonia detinentur, à detentionis sue vin-
culis absolutos, ad nos liberos, excusa-
tionē & dilatatione cessante, remittant.
Inde est quod discretioni vestrae per
apostolica scripta præcipiendo manda-
mus, quatenus si mandatum nostrum
forte non fuerit adimpletum, vos in de-
tentores eorum excommunicationis sen-
tentiam proferatis, & terras eorum, immo
totam diocesim, in qua nobiles ipsi
tenantur, vel ad quam fuerint forte
translati, interdicto subdatis, neutram
relaxaturi sententiam, donec ipsi liber-
tati fuerint pristinæ restituti. Dilectis
etiam filiis Capitulo Magunt. per apo-
stolica scripta præcipiendo mandamus,
ut sententiam, quam vos propter hoc
conrigerit promulgare, raram habeant,
& faciant inviolabiliter observari.

ris Sibiliae, filij
& filiarum ejus,
& aliorum ca-
pivorum regni
Siciliae deten-
torum in Teu-
tonia.